

DIN MINUNILE SFÂNTULUI CUVIOS CLEOPA DE LA SIHĂSTRIA

Un părinte care e părinte bun, preot, duhovnic a stat o perioadă în Athos, e în România acum. Și îmi spunea, la tinerețea lui când era student, a intrat și el cum era în vogă atunci, să spunem, după revoluție încoace, cu yoga, cu toate influențele astea orientale și a intrat și el în yoga, în toate nebuniile astea până la maxim, cum se spune, nu îl mai interesa nimic, a lăsat și școala, maică-sa plângea, alerga pe la toți duhovnicii, pe la Părintele Ioanichie Bălan.

Îmi povestea el, zice, măi, am nenorocit-o pe mama de câte lacrimi a vărsat pentru mine și nu mă mai interesa nimic, doar yoga și yoga, întâlniri din astea, tot felul. Ajunsese cumva, se socotea că e mai presus de ceilalți, deja la o înălțime, era un fel de guru pentru ceilalți. Ei, și nu intru în amănunte în lucrurile astea.

După ani de așa ceva, s-a chinuit maică-sa, hai măi și tu odată la Sihăstria și la Părintele Cleopa...

Ei așa priveau, când auzeau: aaa, Părintele Cleopa, da e un mare guru, mergem în schimb de experiență la el, hai că merg.

Sf.Cuvios Cleopa,
icoană

Cumva venea la Părintele Cleopa așa ca schimb de experiență, că auzea de Părintele Cleopa că face și minuni, cutare, păi și eu sunt tare, îi arăt lui, vin eu acolo. Și a venit acolo la Părintele Cleopa cu maică-sa. Și îmi povestea el, zice: "în momentul în care am ajuns în față la Părintele Cleopa deodată, am simțit o putere care m-a trântit la pământ, am căzut în genunchi în fața lui și dintr-o dată mi-a dispărut toată puterea mea. Părintele Cleopa mi-a pus mâinile pe cap și am simțit ceva ca o putere întunecată care iese din mine." Și a început să plângă, s-a ridicat de acolo, nu mai rețin ce i-a spus Părintele Cleopa acolo, s-a ridicat l-a luat maica-sa de mână că el plângea continuu și în momentul în care pleca tot simțea că parcă se înseninează tot, tot ieșea ceva întunecat din el și vine soarele. Zice, "eu am avut ani de zile de parcă nu mai văzusem soarele, tot era întunecat (era în starea asta demonică) și în momentele acelea am simțit deodată că e senin, că e frumos. A venit o căință în sufletul meu tot plecând de acolo de la Părintele Cleopa". Plângea în hohote. Și atunci l-a dus maică-sa pe fiul ei la Părintele Ioanichie Bălan și el l-a spovedit.

Atunci când a ieșit i-a spus Părintele Ioanichie Bălan mamei sale: „Stai liniștită că de acum s-a terminat, s-a încheiat chinul tău.” Și ea l-a luat de mână și a plecat. Deci era toamnă, când s-a întâmplat asta, s-a dus acasă a plâns toată iarna, s-a făcut primăvara, el tot plângea, adică nu îl mai interesa nimic. Și bineînțeles, după aia, și-a continuat facultatea. Adică, ați văzut cum a lucrat Dumnezeu prin Părintele Cleopa, prin harul lui, prin mâinile lui? Doar i-a pus mâinile pe cap și au fugit toate duhurile, da.

După ce a terminat facultatea își dorea să plece la mănăstire. Și odată, zice: „mamă, dă-mi și mie, fă-mi un colac și câteva lumânări să duc și eu la mănăstire, că mă duc”, că obișnuia să se ducă la o mănăstire din apropiere. Și mama lui i-a dat.

El s-a dus la mănăstire, i-a dat Părintelui stareț colacul și lumânările... „Părinte, primește-mă că am venit cu totul!” L-a primit Părintele. Și cum vede maică-sa că trece o zi, două, trei, o săptămână și nu mai vine băiatul acasă, repede, la mănăstire... El nici nu a vrut să mai iasă din chilie, că era așa, foarte râvnitor. Și a ieșit Părintele stareț și i-a zis că a rămas cu totul la mănăstire. S-a dăruit lui Hristos cu totul. Ați văzut cum a lucrat Dumnezeu prin mâinile Părintelui Cleopa? Să-l întorcă, să-l elibereze de toată nebunia asta demonică, cum se spune, prin toate practicile astea și să urmeze calea lui Dumnezeu. Deci lacrimile mamei au ajutat foarte mult și harul pe care l-a primit de la Părintele Cleopa, doar prin punerea mâinilor l-a eliberat de toată nebunia asta. (Mărturie athonită, Pimen Vlad)